

Міністерство освіти і науки України

Комунальний вищий навчальний заклад
«Херсонська академія неперервної освіти»
Херсонської обласної ради

**«ЯН АМОС КОМЕНСЬКИЙ –
ВЕЛИКИЙ ПЕДАГОГ МИНУЛОГО**
(до 425-річчя від дня народження)»

**МАТЕРІАЛИ ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ
ПЕДАГОГІЧНИХ ЧИТАНЬ**

24 березня 2017 року

Херсон

УДК 37
ББК 74.03
К 63

Редакційна колегія:

Зубко А. М.

Жорова І. Я.

Кузьменко В. В.

Комінарець Т. В.

Слюсаренко Н. В.

- доктор філософії, професор, ректор КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти»;
- доктор педагогічних наук, доцент, перший проректор, проректор з наукової роботи, професор кафедри педагогіки, менеджменту освіти та інноваційної діяльності КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти»;
- доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, менеджменту освіти та інноваційної діяльності КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти»;
- кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри теорії і методики дошкільної, початкової освіти та психології КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти»;
- доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, психології та освітнього менеджменту Херсонського державного університету; професор кафедри педагогіки, менеджменту освіти та інноваційної діяльності КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти»;

К 63 Ян Амос Коменський - великий педагог минулого (до 425-річчя від дня народження) : матеріали II всеукраїнських педагогічних читань (24 березня 2017 року, м. Херсон) / за ред. В. В. Кузьменка, Н. В. Слюсаренко. - Херсон : КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2017. - 323 с.

Збірник містить матеріали II всеукраїнських педагогічних читань присвячених 425-річчю від дня народження видатного чеського педагога, класика, фундатора педагогічної теорії і практики Яна Амоса Коменського.

УДК 37
ББК 74.03

Відповідальність за точність викладених у публікаціях фактів несуть автори.

© КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2017

ЯН АМОС КОМЕНСЬКИЙ – ВЕЛИКИЙ ПЕДАГОГ МИNUЛОГО
(до 425-річчя від дня народження)

Зміст

<i>Агачева Ю. А. Психологія Я. А. Коменського у сучасному освітньому процесі</i>	6
<i>Бабанина І. В. Дидактичні погляди Я. А. Коменського</i>	8
<i>Бардачова А. В. Я. А. Коменський про наочність як засіб формування сенсорного досвіду особистості</i>	15
<i>Беленчук С. І. Моральна відповідальність вчителя у педагогічній спадщині Я. А. Коменського</i>	19
<i>Біла Л. В. Вклад Я. А. Коменського в розвиток педагогіки</i>	24
<i>Василенко О. М. Ян Амос Коменський про моральне виховання</i>	27
<i>Вишневецька О. І. Принцип природовідповідності у педагогіці Я. Коменського</i>	33
<i>Воскова И. В. Ян Амос Коменский о воспитании нравственности как основы правосознания</i>	39
<i>Голобородько Є. П. Моральне виховання особистості в педагогічній системі Яна Амоса Коменського</i>	43
<i>Голуб А. Г. Педагогічна система Яна Амоса Коменського</i>	48
<i>Горницика В. В. Погляди Я. А. Коменського на формування природооцільної компетентності дошкільника</i>	54
<i>Горобець І. А. Ідеї Я. А. Коменського щодо формування здорового способу життя школярів</i>	59
<i>Гучек О. В., Саарва Л. С. Ідеї Яна Амоса Коменського щодо виховання молодого покоління</i>	63
<i>Данилова О. І. Я. А. Коменський у сучасній педагогічній науці</i>	66
<i>Дичон С. М. Педагогічні ідеї щодо освіти дорослих у творчій спадщині Яна Амоса Коменського</i>	70
<i>Дишилик С. В. Я. А. Коменський про особливості спілкування дошкільників з дорослими та однолітками</i>	74
<i>Добропольська Л. В. Актуальність педагогічних ідей Я. А. Коменського у системі дошкільної освіти</i>	78
<i>Дрозд С. І. Реалізація «золотого правила дидактики» Я. А. Коменського у сучасному довкіллі</i>	82
<i>Дронова Н. В. Погляди Я. А. Коменського на роль природи у формуванні особистості дитини</i>	86
<i>Завгородні Т. К. Ідеї виховуючого навчання у педагогічній спадщині Я. А. Коменського</i>	91
<i>Загорулько М. М. Державно-громадське управління закладом освіти</i>	95
<i>Задорожня О. І. Реалізація ідеї Я. А. Коменського щодо взаємозв'язку предметів і явищ в інтегративній діяльності викладача інформатики</i>	101
<i>Золотовська В. С. Освітні тенденції вивчення іноземних мов за дидактичними принципами Я. А. Коменського у вищих навчальних закладах морського профілю</i>	106
<i>Кір'янова О. В. Ігрові форми розвитку екологічних вмінь дітей молодшого шкільного віку</i>	112
<i>Коваль Є. В. Використання принципу природовідповідності Я. А. Коменського в екологічному вихованні молодших школярів</i>	118
<i>Кодлюк Я. П. Ян Амос Коменський про шкільний підручник</i>	124
<i>Комінарець Т. В. Місце вчителя в педагогічній системі Я. А. Коменського</i>	128

МАТЕРІАЛИ ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЧИТАНЬ

фічних цілей на кожному етапі навчання. Для дітей молодшого віку головна мета гри полягає в оволодінні конкретними знаннями і правилами поведінки в природному середовищі.

Один із засобів закріплення, систематизації та узагальнення знань про навколошне середовище – дидактичні ігри, що надзвичайно важлива роль – у закріпленні природоохоронних уявлень, пробудженні в дітей бажання творити добро й не порушувати відомі ім правила поведінки в природі, а також у формуванні інших загальнолюдських рис характеру.

Отже, принцип природовідповідності є визначальним принципом екологічного виховання й освіти як такої. Адже вимога принципу «виховув природовідповідно» означає, що цей принцип виходить безпосередньо з сутності людини, визнає цінність і абсолютно цілеспрямованість її природної організації і не вимагає нічого штучного. Оскільки Природа закладає в конкретну людину ті чи інші задатки, то це, очевидно, бажання Природи. Тоді той, хто сприяє розвитку цих задатків і їх зміцненню, діє в інтересах самої Природи.

Серед невіршених завдань досліджуваної проблеми, на нашу думку, залишається такі, як оновлення змісту навчальних програм із початкової освіти з метою посилення уваги до формування в учнів екологічної свідомості і поведінки, використання в навчально-виховному процесі рольових ігор для формування екологічно доцільної поведінки молодших школярів.

Література:

1. Видолюб Н. О. Педагогіка та екологія. Природовідповідність у народній педагогіці та екологія як наука, як проблема і як предмет викладання в сучасній школі / Н. О. Видолюб // Практична психологія та соціальна робота. – 1999. – № 8. – С. 40.
2. Коменський Я. А. Избранные педагогические сочинения / Я. А. Коменский. – М. : Госпедиздат, 1955. – 665 с.
3. Кузь В. Г. Основи національного виховання / В. Г. Кузь, Ю. Д. Руденко, З. О. Сергійчик. – К. : ІСДО, 1993. – 152 с.
4. Основи національного виховання. Концептуальні положення / за заг. ред. В. Г. Кузя, Ю. Д. Руденка, З. О. Сергійчук. – Умань, 1993. – С. 10-74.
5. Стельмахович М. Г. Українська родинна педагогіка: навчальний посібник. – К. : ІСДО, 1996. – С. 167.
6. Сухомлинський В. О. Моральні заповіді дитинства і юності / В. О. Сухомлинський – К., 1966. – 232 с.

Кодлюк Я. П.*

ЯН АМОС КОМЕНСЬКИЙ ПРО ШКОЛЬНИЙ ПІДРУЧНИК

В умовах модернізації змісту шкільної освіти, запровадження Державних стандартів на всіх її рівнях актуальною залишається проблема підручникознавства і підручникотворення.

* @ Кодлюк Я. П.

ЯН АМОС КОМЕНСЬКИЙ – ВЕЛИКИЙ ПЕДАГОГ МИNUЛОГО (до 425-річчя від дня народження)

Концептуальним положенням теорії шкільного підручника є твердження про його двоєдину сутність – як виразника змісту освіти і засобу навчання (Зуєв Д., Лернер І., Скаткін М., Савченко О., Кодлюк Я.). У ролі носія змісту освіти підручник повноцінно репрезентує основні елементи предметного змісту – знання, вміння і навички, творчі здібності, вношено ціннісне ставлення. Як засіб навчання книга має відповідати ознакам технологічності, тобто пропонувати вчителеві орієнтований зразок організації навчальної діяльності школярів (Плахотник В., Кодлюк Я.), а для учнів бути «самоучителем» (Савченко О.) [3; 4; 8; 9].

У контексті сьогодення на особливу увагу заслуговують ідеї засновника шкільної дидактики Я. А. Коменського, якого по праву вважають основоположником теорії навчальної книги. Чимало вимог до підручника, розроблених відомим педагогом, є актуальними і в наш час.

Мета статті: розкрити основні напрями педагогічного доробку Коменського, присвячені шкільному підручникові.

Відомий педагог сформулював ряд важливих положень щодо підготовки, оформлення та використання підручника в навчальному процесі [5-7].

За Я. А. Коменським, навчальна книга має бути:
невеликою за обсягом, стислою і змістовою;
написаною зрозуміло і доступно (учням пропонується таке пояснення, яке вони могли б зрозуміти самі, навіть без учителя);

- такою, що містить весь необхідний матеріал;
- добре ілюстрованою;
- чітко структурованою і прозорою;
- виклад матеріалу має бути ґрунтівно продуманим, написаним математичним методом (тобто доказово), у формі діалогу. Особливу увагу вчений акцентував на останній вимозі – чому підручники варто будувати у формі діалогу. Він виходив з того, що:

– саме таким способом легко пристосувати зміст вивчуваного до особливостей дитячого сприймання, оскільки «немає нічого більш широго і більш природного, ніж бесіда, якою поступово і непомітно можна завести людину куди завгодно» [5, с. 294];

– розмови, діалоги збуджують, оживляють і підтримують увагу. Це відбувається тому, що людину захоплює різноманітність запитань і відповідей, а також різні випадки і форми їх багаторазового застосування;

- розмова зміцнює пізнання;
- оскільки значна частина нашого життя складається з розмов, то найкоротшим шляхом можна підготувати учнів до цього життя лише в тому випадку, коли привчаєш їх не тільки розуміти корисне, а й міркувати з цього приводу «різноманітно, витончено, серйозно і швидко» [там само];

– розмова полегшує повторення, надаючи учням можли-

МАТЕРІАЛИ ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЧИТАНЬ

вість займатися ним навіть самим.

Слушними і для сучасного підручникотворення є думки Я. А. Коменського щодо підготовки навчальних видань:

- для учнів потрібно готовити спеціальні книги (як і методичні посібники для вчителів), розраховані на весь курс навчання;
- зміст підручника має бути оригінальним, відшліфованим, а не переписаним з попередніх видань;

Радниками, щоб «зникла шкідлива звичка наповнювати світ будь-якою писаниною» [5; 7].

Серед організаційних моментів використання книги у навчальному процесі відомий педагог виділяє такі:

- доречно пропонувати учням лише ту навчальну літературу, яка призначена для заняття у даному класі, оскільки «чим менше сторонні книги будуть відволікати увагу, тим більше будуть захоплювати спеціально призначенні» [5, с. 293];
- важливо, щоб книги, які потрібні для конкретного класу, були в наявності у необхідній кількості;
- книги мають бути одного і того ж видання, «щоб у них збігалися не лише сторінки і рядки», а й усе інше.

До незаперечних здобутків відомого педагога відносимо розроблену ним спеціальну теорію застосування книги у навчальному процесі – «дідахографію». Сьогодні, як відомо, існують такі види роботи з підручником:

- робота з кожним зі структурних компонентів навчальної книги (текст – основний, додатковий, пояснювальний; позатекстові компоненти – апарат організації засвоєння, ілюстративний матеріал, апарат орієнтування);
- використання підручника на різних етапах уроку;
- самостійна робота учнів з навчальною книгою та робота під керівництвом учителя [2]. Це так звані «зовнішні компоненти» роботи з підручником як методу навчання; «внутрішнім компонентом» цього процесу є набуття молодшими школярами вміння працювати з книгою.

Я. А. Коменський вперше в історії школи піднімає проблему використання книги як джерела оволодіння відповідними знаннями. Ідея полягала в тому, щоб учень у класі під керівництвом педагога вивчав матеріал підручника, а вдома закріплював вивчене.

Сьогодні це положення звучить доволі тривіально. В педагогічній науці описані прийоми використання підручника на різних етапах уроку: найчастіше – на етапі актуалізації опорних знань учнів (ознайомлення з так званими передтекстовими запитаннями; повторення правила, способу виконання завдання; читання з метою пригадати певні відомості та ін.), закріплення вивченого (повторне читання матеріалу; виконання завдань і вправ; робота з ілюстративним матеріалом тощо); рідше – з метою ознайомлення з новим матеріалом. Свої дії педагоги мотивують тим, що в молодших школярів ще не

ЯН АМОС КОМЕНСЬКИЙ – ВЕЛИКИЙ ПЕДАГОГ МИНОУЛОГО

(до 425-річчя від дня народження)

формовані навички самостійного учніння. Не заперечуючи цього твердження, вважаємо, що майстерність педагога і в тому виявляється, щоб правильно визначити (з урахуванням рівня розвитку класу), що із нового матеріалу пояснити, а що запропонувати для самостійного опрацювання.

Суті відкриття Я. А. Коменського полягала в тому, щоб дати в руки кожному учневі підручник, з якого він під керівництвом мудрого педагога черпатиме знання. Зауважимо: роль учителя зводилася не до зачитування тексту підручника, а в організації на його основі бесід і роз'яснення незрозумілих питань. Значущість такого підходу можна по-справжньому оцінити лише з огляду на методику навчання в середньовічній школі, де вчитель користувався рукописною книгою (одиною на клас), зачитував абзац за абзацом учням, а діти звіром повторювали (зазубрювали) незрозумілій матеріал.

А спонукав Я. А. Коменського до певних роздумів і виникнів такий випадок. Одного разу педагог побував в одній з перших працьких друкарень, де побачив, як з-під друкарського преса одна за одною з'являються абсолютно однакові книги. Це вразило його до неможливого. Коменський помчався додому, вигукуючи на ходу дивні слова: «Didachographia! Didachographia!» (Дідахографія!), не звертаючи уваги на зустрічних, друзів і знайомих.

Таким чином, основна ідея дідахографії Я. А. Коменського – це самостійне здобуття учнем нової інформації з підручника на самому уроці під керівництвом учителя.

Ян Амос Коменський створив перший ілюстрований підручник для найменших учнів «Видимий світ у малюнках» (1658), в якому практично втілив принцип наочного навчання. Дослідники вказують на такі ознаки цього підручника: простота, прозорість, доступність і, одночасно, надзвичайна складність та поліфункціональність. «У цій одній невеликій книжечці було об'єднано і буквар, і початковий підручник для вивчення іноземної (латинської) мови, і посібник з малювання, і посібник для самонавчання, і книгу для читання, і навчальну книгу, яка цікаво й систематично ознайомлювала дітей з азами основних галузей знань: природознавства, людинознавства і суспільствознавства, а крім того, мала також і велике виховне та розвиваюче значення» [1, с. 103].

Таким чином, у педагогічній спадщині Я. А. Коменського інтегровано представлено основні положення теорії шкільного підручника: а) вимоги до його розробки і створення; б) використання книги у навчальному процесі.

Література:

1. Арцишевська М. Творення підручників: школа Яна Амоса Коменського / М. Арцишевська, Р. Арцишевський // Підручник ХХІ століття. – 2003. – № 1-4. – С. 98-106.
2. Кодлюк Я. П. Робота з підручником на уроках у початковій школі: посібник для вчителя початкової школи / за ред. О. Я. Савченко /

МАТЕРІАЛИ ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЧИТАНЬ

3. Я. П. Кодлюк, О. Я. Янченко. – К. : Наш час, 2009. – 104 с.
4. Кодлюк Я. П. Теорія і практика підручникотворення в початковій освіті: підруч. для магістрантів та студ. пед. ф-тів. – К. : Інформаційно-аналітична агенція «Наш час», 2006. – 368 с.
5. Кодлюк Я. П. Технологічність підручника для початкової школи / Я. П. Кодлюк, М. В. Самотік // Проблеми сучасного підручника: зб. наук. праць / ред. кол.; наук. ред. О. М. Топузов. – К. : Педагогічна думка, 2012. – Вип. 12. – С. 432-438.
6. Коменський Я. А. Великая дидактика / Я. А. Коменський // Ізбр. пед. соч.; под ред. А. А. Красновского. – М. : Учпедгиз, 1955. – С. 164-391.
7. Коменський Я. А. Всеобщий совет об исправлении дел человеческих / Я. А. Коменский // Избр. пед. соч.: в 2-х т. – М. : Педагогика, 1982. – Т. 2. – С. 285-469.
8. Коменський Я. А. Фрагменты из учебников / Я. А. Коменский // Избр. пед. соч.: в 2-х т. – М. : Педагогика, 1982. – Т. 2. – С. 208-233.
9. Плахотник В. М. Технологічність підручника як обов'язкова умова його ефективності / В. М. Плахотник // Проблеми сучасного підручника: зб. наук. праць / гол. ред. В. М. Мадзігон. – К. : Комп'ютер у школі та сім'ї, 1999. – Вип. 1. – С. 12-14.
10. Савченко О. Я. Без якісного підручника якісна шкільна освіта неможлива / О. Я. Савченко // Проблеми сучасного: зб. наук. праць / гол. ред. В. М. Мадзігон. – К. : Комп'ютер у школі та сім'ї, 1999. – Вип. 1. – С. 3-6.

МІСЦЕ ВЧИТЕЛЯ В ПЕДАГОГІЧНІЙ СИСТЕМІ Я. А. КОМЕНСЬКОГО

В умовах розвитку української демократичної держави гуманістична концепція становить методологічне, науково-теоретичне підґрунтя вітчизняної освіти. Вона визначає напрями формування, зміст нової педагогічної парадигми в період суспільно-політичних, економічних, соціокультурних змін. Генезис гуманістичної традиції пов'язаний з витоками педагогічної науки, а тому звернення до її класичної спадщини допомагає вдосконалити процеси реформування традиційного педагогічного мислення та впровадження інноваційних досягнень у практику шкільництва. Соціальна значущість особистості вчителя, його професійні якості, його ставлення до питань виховання та навчання підростаючих поколінь, до свідомого виконання свого обов'язку із прадавніх часів хвилювали філософів, педагогів, психологів.

Ця проблема привернула до себе увагу як у світовій (А. Дістерверг, Я. А. Коменський, Дж. Локк, Й. Песталоці, Ж.-Ж. Руссо), так і у вітчизняній (П. Блонський, С. Васильченко, Б. Грінченко, А. Макаренко, С. Русова, В. Сухомлинський, К. Ушинський, С. Шацький, та ін.) педагогічній теорії та практиці.

Осoblive місце в педагогічній спадщині відомого педагога-klassika Я. А. Коменського займає вчення про роль

© Комінарець Т. В.

ЯН АМОС КОМЕНСЬКИЙ – ВЕЛИКИЙ ПЕДАГОГ МИНУЛОГО (до 425-річчя від дня народження)

учителя у вихованні особистості. У своєму дослідженні ми звертаємо увагу на той факт, що процес виховання є складним та діалектичним, тому що на нього впливає багато чинників, які саме: обставини, члени суспільства, соціальні замовлення, які формують людину, вона своєю діяльністю змінює навколошнє середовище, впливає певним чином на його суб'єкти, а ті, у свою чергу, зворотно впливають на особистість. Помітну роль у цьому процесі належить персоналіям, які займаються вихованням професійно. Від їх підготовки, фахової компетентності залежить як доля кожної особистості, її майбутнє, так і майбутнє всього суспільства.

Ніхто до Коменського не підносив так високо професії вчителя.

Я. А. Коменський зазначав, що успіх школи і навчання залежить від учителя, від його знань і вміння організувати процес їх засвоєння учнями. Учитель – це скульптор, який виховує з різних за своїми властивостями і здібностями учнів, людей, здатних вірно служити батьківщині. У недоліках роботи школи винен, насамперед, учитель: «Кожен учитель повинен особливо бачити мету і завдання свого класу, щоб добре знати, чого він повинен досягти, все скеровувати відповідно до цього; він доб'ється похвали, якщо всіх своїх учнів доведе до цієї мети, заслужить ганьби, якщо допустить, що хто-небудь не досягне її» [1, с. 603].

Мета статті: визначити концептуальні принципи дослідження проблеми особистості вчителя та його відповідальності перед суспільством, як важливі професійної якості у педагогічній спадщині Я. А. Коменського.

Великою заслугою Коменського було те, що він вперше зібрав і систематизував всі відомості з педагогіки, а також розробив революційні на той час ідеї, зокрема до таких належать ідея класно-урочної системи.

Уже в першому творі, яким розпочинається його самостійна літературно-філософська творчість, – «Лабіrint світу і рай серця» – Я. А. Коменський приділяє важливу увагу моральній відповідальності. Автора турбую пошук такої професії у світі, яка б цілком захоплювала його серце, а чиста совість знайшла б задоволення від обраного шляху. Саме такою професією, говорить класик, і є професія педагога, «вище якої нічого не може бути під сонцем» [1].

Коменський вважав, що починати навчання треба якомога раніше, що навчальний матеріал повинен обов'язково відповідати вікові учнів і був переконаний у тому, що розум людини спроможний охопити все, що завгодно.

Свою педагогіку Я. А. Коменський ставить на службу суспільним завданням: «Якщо ми хочемо, щоб були добре обладнані і процвітали церкви, держави і господарі, перш за все давайте впорядкуємо школи, дамо їм розквітнути, щоб вони стали справжніми і живими майстернями людей і розсадниками для церков, держав, господарств». Керівною основою своєї

